

τὸ νικᾶν βλαβερόν. ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ νίκη Καδμεία.
ἔχω δὲ μάρτυρα τούτου Εὐριπίδην τὸν σοφὸν ἐπαγαγέσθαι
λέγοντα (fr. 654)

‘δυοῖν λεγόντοιν, θατέρουν θυμουμένουν,
δοὺ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.’ 5

ἢ τοίνυν τῶν εἰρημένων οὐδενὸς ἥττόν ἔστιν ἀλλὰ καὶ Β
μᾶλλον ἐπιτηδευτέα τοῖς νέοις, καὶ δὴ λεκτέον. ταῦτα δ' ἔστι
τὸ τὸν βίον ἀτύφωτον ἀσκεῖν, τὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν, τὸ τῆς
δργῆς ὑπεράνω γίγνεσθαι, τὸ τῶν χειρῶν κρατεῖν. τούτων
ἴκαστον ἡλίκον ἔστι σκεπτέον. ἔσται δ' ἐπὶ παραδειγμάτων 10
γνωριμώτερα. οἶον ἵνα ἀπὸ τοῦ τελευταίου πρῶτον ἄρξωμαι,
τὰς χειράς τινες ὑποσχόντες λήμμασιν ἀδίκοις τὸν προβεβιω-
μένον βίον ἐξέχεαν· ὡς Γύλιππος δὲ Λακεδαιμόνιος τὰ σακία
τῶν χρημάτων παραλύσας φυγὰς ἀπηλάθη τῆς Σπάρτης. τό
γε μὴν ἀόργητον ἀνδρός ἔστι σοφοῦ. Σωκράτης μὲν γάρ, Σ
λακτίσαντος αὐτὸν νεανίσκου θρασέος μάλα καὶ βδελυροῦ, τοὺς 16
ἀμφ' αὐτὸν δρῶν ἀγανακτοῦντας καὶ σφαδάζοντας ὡς καὶ
διώκειν αὐτὸν ἐθέλειν, ‘ἄρα’ ἔφησε ‘καὶ εἴ με ὅνος ἐλάκτισεν,
ἀντιλακτίσαι τοῦτον ἡξιώσατε ἄν;’ οὐ μὴν ἐκεῖνός γε παντε-
λῶς κατεπροίξατο, πάντων δ' αὐτὸν δινειδιζόντων καὶ λακτιστὴν 20
ἀποκαλούντων ἀπήγξατο. Αριστοφάνους δέ, ὅτε τὰς Νεφέλας
ἐξέφερε, παντοίως πᾶσαν ὕβριν αὐτοῦ κατασκεδαννύντος, καὶ
τινος τῶν παρόντων ‘κάτα τοιαῦτα κωμῳδούμενος οὐκ ἀγα-
νακτεῖς’ εἰπόντος ‘ὦ Σώκρατες;’ ‘μὰ Δὲ’ οὐκ ἔγωγε’ ἔφησεν.
‘ὦς γὰρ ἐν συμποσίῳ μεγάλῳ τῷ θεάτρῳ σκώπτομαι’. ἀδελφὰ D
τούτοις καὶ σύζυγα φανήσονται πεποιηκότες ‘Αρχύτας δὲ Ταραν- 26